

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na doma za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo nujno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na doma:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 8-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na doma se računano 10 kr. na mesec,
30 kr. na četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ostramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Državnozbornsko zborovanje in Slovenci.

Državni poslanci so se zopet povrnili na počitnice. Oficijozni časopisi zopet pišejo o uspešnem delovanju državnega zbora, a če to delovanje ogledamo, moramo reči, da prav nič važnejšega ne najdemo. Rešile so se nekatere manj važne stvari, vse važnejše stvari pa čakajo še rešitve. Samo volilna reforma je v odseku se rešila in je godna za razpravo v plenumu. Toda to ni zasluga državnih poslancev, temveč zasluga vlade same, ki je poslancem še tako rekoč s palico (razpustom) pretila, ako bi stvar zavlačevali. Ko bi tega ne bilo, bi se pa bili mesece in mesece prepirali mej seboj. Reči pa ne moremo, da bi bil odsek predlogo posebno zboljšal.

Baš dogodki v odseku za volilno reformo so nas dovolj poučili, kako onemogel je že sedenji parlament. Nobenih novih idej ni več, pa tudi nobene iniciativne moči. Samo za kake malostne intrige so še vodje vladajočih strank. Zato pa tudi pri vladi zbor ne uživa tistega spoštovanja, kakor bi ga moral imeti zbor narodnih zastopnikov. Vlada govori s parlamentom na malo dostojen način, popolnoma se že poslužuje podčastniških manir. Reči

pa ne moremo, da dela parlamentu tako krivico, temveč mu skazuje prav tako spoštovanje, kakoršno zasluži. Skrajni čas je že, da se z volilno reformo prenovi naš parlament, če ne dobimo zares pravi absolutizem v parlamentarni obliki.

Pa še v nekem drugem oziru se kaže propadanje parlamenta. Skandali so v njem na dnevnom redu. Vedenje nekaterih zastopnikov ni v čast parlamentu. Parlament ni mesto za škandale, temveč naj vsakdo z neko resnostjo brani svoje stališče. Tako si mora prebivalstvo pač misliti, da ni poslancem toliko za stvar samo, temveč le za „Hetz“, kakor bi rekel Dunajčan. Nikdo naj ne misli, da s takim postopanjem svojim nazorom pridobi kako veljavo.

Položaj je pa ravno tako nejasen sedaj, ko so poslanci prišli na velikonočne počitnice, kakor je bil sredi februarja, ko so se bili sešli zopet v državnem zboru. Vlada se noče nič določno izreči na nobeno stran. Posebno glede naših narodnih zahtev še sedaj ne vemo, pri čem smo. Govorili so pač razni ministri, a videlo se je jim, da imajo zato jezik, da svoje misli prikrivajo. Mi Slovenci vedno bolj zgubljamo zaupanje v sedanjo vlado. Vlada se pa tudi na jugoslovanske poslance dosti ne ozira, naj že sede v tem ali onem klubu. Dočim se z Mladočehi vlada pogaja, se za nas Slovence ne zmeni. Zakaj pač to?

Po naših mislih je nekoliko to krivo, ker so slovanski poslanci včasih na Dunaju malo prerabljali postopali, posebno tisti, ki se drže Hohenwartovega kluba so vladi svoje usluge kar usiljevali. Zaradi tega si pa vlada misli, da je popolnoma gotova slovenske pomoči, naj stori kaj za nas ali ne. Ko bi bili Slovenci jedini in odločni, kakor Mladočehi, bi pač Bardeni nas drugače upošteval.

Da tisto rahlo stopicanje nič ne pomaga, pokazalo je bilo o svojem času vprašanje kranjske gimnazije. Ta zavod se je bil odpravil z mnogimi drugimi slovanskimi zavodi. Povsod drugod bili so zagnali grozen krik proti vladi, le Slovenci so na svét svojih vodij mislili, da bodo z lepa in s prošnjami kaj dosegli, a končno se je povsod drugod bil poprej razveljavil dotični ukaz učnega ministra, Slovenci smo šele nazadnje prišli na vrsto.

Poleg tega je pa za nas neugodno, da so nas jeli zapuščati češki poslanci. Kaj je temu vzrok, ne vemo, a je žalostna resnica. Zato pa moramo reči, da položaj za nas ni ugoden. Pričakovali smo, da nam poslanci z Dunaja prineso lepše pirihe.

Naše železnice.

III.

(Govor posl. I. Nabergoja v seji poslanske zbornice dne 17. marca t. l.)

(Konec.)

Istotako, gospôda moja, smatram jaz za odločno pogreško, da se je v Trstu odpravila svobodna luka, predno se je povoljno rešilo vprašanje druge nezavisne železniške zveze Trsta z notranjimi deželami. (Prav res!) Jaz moram reči le tako, da bode trgovinsko položenje Trsta v resni nevarnosti tako dolgo, dokler se bode to pristanišče moralo posluževati južne železnice v svojem prometu z monarhijo. Pričakujem od strokovnjaške previdnosti in trdne volje novega železniškega ministra, da osvobodi Trst iz osamljenja ter da po otvorjenju novih železniških tirov navdahne istemu sveže vspehude.

Še odmeva sicer prepir v menenjih o črti, za katero bi se morali odločiti; železnica čez Ture, železnica čez Karavanke s svojim podaljšanjem preko Loke-Divača, Bohinjska črta in predelska železnica, vse te imajo svojih zastopnikov in nasprotnikov. Jaz se nočem spuščati danes v ta prepir. Jaz ne zastopam nikakih postranskih koristij. Mene navdaja le patrijotška želja, da bi se vendar jedenkrat ugodilo koristim pomorske trgovine avstrijske, ki so v tem slučaju identične z onimi Trsta. Te koristi so dolgo dovolj trpele resno škodo, po zgrešeni železniški politiki avstrijski. Pomoč more priti le tako, da se zapad monarhije v najbližjem času in po najbližji in najprimerniši poti zveže s Trstom.

Vlada je že proučevala načrte, njej je dolžnost, da natančno pretehta, kar govori za in proti tem pojedinim črtam in da se potem odloči. Le to bi

Listek.

Spomini na dunajska dneva 23 in 25. sušca „Glasbene Matice“.

I.

Kakšen razloček pa je mej oficijelnim reporterjem in mej volontérjem? Tako ste me vprašali, milostiva, ko sva se te dni razgovarjala o krasnih, žalibog preneglo minulih dunajskih dneh. Odgovor ni ravno lahek. Razločka bi prav za prav ne smelo biti nobenega. Kakor v vojski ni razločka mej asen-tiranim vojakom in mej prostovoljcem, bi ga tudi tu ne smelo biti. Nasprotno. Ravno prostovoljci imajo navadno celo več ognja in poguma, kar je povsem naravno. Oficijelni reporter je suženj svojega poklica. Z listkom in svinčnikom v roki mora biti povsod zraven; ko se drugi zabavajo, mora on delati, zabava mu je zadnja stvar, do katere navadno ne pride. Tako nekako bi moral biti tudi volontér. On bi, ko se je že lotil svoje naloge, moral celo skušati, da ne doseže samo, nego da celo prekosi blaziranega, v svoji službi manj ali več odrevenelega oficijelnega reporterja.

Kakor pa pod solncem božjim ni nobena stvar popolna, tako tudi tu ne sme biti preveč kritična. Da torej ustrezem Vaši želji in odgovorim na Vaša vprašanja, katera ste mi blagovolili staviti,

bodem se potrudil v kratkih potezah se spominjati minulih dnij. Ako Vam bodem mej mnogim že znanim mogel podati tudi kaj novega, česar še niste čitali, dosegel sem svoj namen. Kakor „Margareti“ v „Faustu“ naj torej pred duševnim očesom se prikažejo vsaj glavni momenti iz nepozabnih dnij, katere smo preživeli v carski prestolici, kjer si je mali in skromni slovanski narodič po prvem svojem pevskem društvu, njega ženijalnem vodji in navdušeno poštvovalnih članih pridobil toliko slave.

Kdo je sprožil krasno misel, prirediti ta koncerta? To je bilo prvo Vaše vprašanje. S posebnim zadšččenjem Vam odgovarjam, da je bila slovenska žena, ki je dala prvi impulz, da so bile slovenska dekleta in slovenske žene, ki so poleg članov moškega zbora se takoj navdušeno poprijete te ideje, za katere srečno izvršitev so rade volje prinesle precejšnje gnotne žrtve, katere jim je nalagala nabava narodnih noš. Naše slovenske dame, na čelu jim gori omenjena gospa dr. Jenkova, so nam sijajno dokazale, da smo navzlic vsem oviram vendar le velikansko napredovali. Kdo bi si bil še pred malo leti upal le sanjati o takem pevskem zboru v Ljubljani? Kdo misliti na to, da mobilizuje tako pevsko vojsko ter jo popelje ne samo na vroča tla prve dunajske koncertne dvorane, timveč da jo popelje nazaj zmagonosno, oven-

čano z najlaskavejšimi sodbami merodajnih dunaj-ekih glasbenih kapacitet!

Kaj tacega je mogel storiti le mož, ki je vedel, kaj je ustvaril z neumornim svojim umetniškim delovanjem v kratki dobi, ki je znal udahniti umetniško dušo v maso zbora, dati impozantnemu zboru tisto dovršenost, s katero nas je očaral že tolikrat, a moral očarati tudi razvajeno dunajsko občinstvo. Najlepše ideje in vsa navdušenost članov zbora ostale bi bile prazne pene, nedosežne brumne želje, da ni stal na njih čelu mojster v svoji stroki, izborni naš ravnatelj g. M. Hubad. Da se je krasna, lepa ideja, katero je sprožila slovenska žena, izvršila tako sijajno, za to gre v prvi vrsti hvala slovenskemu možu, generalu pevske vojske „Glasbene Matice“, potem pa vsem članom zbora, ki so z izredno vztrajnostjo se pripravljali za velevažno pot na Dunaj. Če kdaj, so se tu uresničile pesnika besede: „Denn wo Strenge mit dem Garten — Wo Starkes sich und Mildes paarten — Da gibt es einen guten Klang.“ Ljubljanski odbor, kateremu sta bila na čelu predsednik „Glasb. Matice“ g. Fran Ravnihar in načelnik moškega zbora g. svetnik Vencajz je krepko podpiral dunajski koncertni odbor, katerega načelnik, dvorni svetnik Šuklje, si je pridobil posebne zasluge za uspeh koncertov. Slava in čast vsem!

hotel naglasiti s svojega stališča: Mi potrebujemo druge železniške zveze, ki pred vsem skrajša pot do Adrije iz industrijalne Češke. (Dobro! Dobro!)

Dobrote, koje smemo pričakovati od take železniške črte, ki Češko in Gorenjo Avstrijo približa tržaškemu pristanišču, vidijo se mi veliko realneje, nego so one, kojih bi mogli pričakovati — po mojem mnenju — od precej imaginarnega priklopljenja južnonemške trgovine.

S tem sem vsaj namignil na svoje stališče. Sklepam z besedami: Ako hočemo, da Trst ne shira, potem mu ne smemo še nadalje odtežati druge železniške zveze. Zasnute take zveze je največja in najvrednejša naloga njegovi ekscelenci, novemu gospodu železniškemu ministru. Posim ga, naj se najtopleje zavzema za isto; pravica do obstanka novega železniškega ministerstva ne bi se mogla jasneje dokazati z nobenim drugim činom; in če prav smemo reči tudi o tem vprašanju, da se je zopet uresničil rek o prepozmem prihajanju Avstrije, pa se bodemo tolažili z drugim pregovorom, ki se glasi: Meglio tardi che mai. (Živahna pohvala.)

V Ljubljani, 31. marca.

Povišanje uradniških plač. Že v odseku bode predloga o urejenju uradniških plač zadela na težave. Vse stranke so pač jedine v tem, da se bodo morale povišati uradniške plače, a nobena ne bode voljna privoliti novih davkov. Posebno je stvar težavna, ker se bliža postavodavna doba koncu. Dovoljevati nove davke je jako neprijetna reč in vsak poslanec se bode premislil, predno glasuje za kak nov davek. Mladočehi mislijo predlagati, naj odsek odloži posvetovanje o uradniških plačah, dokler vlada ne predloži dotičnih davčnih predlog, katere misli ob enem s povišanjem uradniških plač predložiti v potrjenje. Poslanci morajo vendar najprej vedeti, kakšne bodo dotične predloge. Nam se zdi, da se v tem zasedanju povišanje plač niti ne reši.

Gališki škofje in Stojalowski. Delovanje duhovnika Stojalowskega, ki je vzbudil gališke kmete k zavednosti, je jako nepovoljno gališkim škofom. Posebno je pa jim bilo neljubo, da je papež mu bil poslal svoj blagoslov. Rivali so proti njemu v Rimu in dosegli, da je papežev tajnik poslal neko pismo gališkim škofom, v katerem zagotavlja, da papež s svojim blagoslovom nikakor ni mislil izreči, da odobrava Stojalowskega nauke. To pismo so škofje sporočili vsem gališkim duhovnikom. Čudno je pa, da je poljski časopis „Czas“ priobčil to pismo v italijanskem prevodu, ne pa v latinskem izvorniku, posebno ker nekateri mislijo, da bi prevod utegnil biti malo netočen. Sicer pa to pismo le potrjuje, kar je trdil gospod kanonik Klun edenkrat o papeževem blagoslovu v kranjskem deželnem zboru v veliko jezo kranjskih kapelanov, ki so posebno na to se sklicevali, da je papež poslal svoj blagoslov katoliškemu shodu. Jasno je, da tudi tedaj blagoslov ni mogel sklepom shoda dajati nobene večje veljave in je vse bilo le navaden političen shod, zato se pa tudi naš slovenski klerikalni poslanci na Dunaju za njegove sklepe tako malo brigajo.

O slovesnem odhodu in prihodu pač ne vem povedati nič novega, kar bi že ne bilo znano. S težkim srcem smo se poslavljali na ljubljanskem kolodvoru od izletnikov. Po svojih opravkih zadržani, smo se mnogi šele v soboto ponoči mogli podati za njimi. Bezci kurir nas je hitro pripeljal v njih sredo. Zbrala se nas je bila lepa množica zakasnencev. Že v Dunajskem Novem mestu došla so nam prva časnikarska poročila o lepem utisu, ki ga je napravil izborni disciplinirani zbor pri glavni skušnji. Ko smo čitali „der Chor bot künstlerisch Vollendetes“ in jednako laskave izraze in pri odhodu na Dunaj celo izvedeli ustno, da je dvorne opere orkester napravil pevkom in pevcom pri skušnji prirsčno ovacijo in jim burno aplavdiral, bili smo ponosni na naš zbor in njegava vodja. Vedeti je treba, da v orkestru dvorne opere sede prvi glasbeni profesorji dunajski in da njih tako izražena pohvala kaj velja!

Vtaborila se je pevska vojska ljubljanska večinoma v II. okraju (Leopoldstadt) v hotelih „Continental“, „Kronprinz“, „Central“, „National“, „Bayerischer Hof“ in „Schwarzer Adler“ ter se zbirala k zajutreku skupno v kavarnah „Kronprinz“ in „National“. Obedovali pa smo večinoma v „Restaurant Monó-

Ulični napisi v Tarnopolu. Rusini so se obrnili do tarnopolskega mestnega zastopa, da bi dal napraviti dvojezične ulične napise, kajti sedaj so samo poljski, in štiri ulice se imenovale po štirih rusinskih znamenitih možeh. Mestni zbor je odgovoril, da se bode o tej stvari posvetoval drugo leto, ker misli prekrstiti več ulic. Gotovo ni, da bi poljsko židovska večina ustregla rumunski želji.

Baron Fejervary si je s svojim ukazom, da častniki ne smejo hoditi na galerijo zbornice poslancev, le sebi škodoval. Opozicija hoče to stvar izkoristiti. Opozicija trdi, da se s tem kratijo pravice parlamentu in bode po Veliki noči stvar spravila v zbornici v razgovor. Pri tej priliki se bodo pa zopet ponavljale vse umazanosti ministrove. Vladna stranka je v veliki zadregi. Ministra ne mara pustiti pasti, a vse svoje veljave pa tudi zanj žrtvovati ne mara. Po naših mislih Fejervary ne bode dolgo ministroval.

Rusija in Turčija. Rusija baje zahteva od Turčije svobodni prehod skozi Dardanele za ruske vojne ladije. Turčija se baje ne misli posebno upirati, ker je Rusija se odrekla, da ne zahteva, da se naj iz posojila, katero je sedaj dobila Turčija, najprej plača vojna odškodnina. Prehodu ruskih vojnih ladij skozi Dardanele bi pa sedaj najbrž tudi nobena druga vlada dosti ne ugovarjala, kakor Italija in Anglija. Za ugovarjanje Italije se pa sedaj pač nikdo ne bode dosti zmenil, ko je bila v Afriki tako tepena, torej ostaje jedino še Anglija, katera bole pa tudi prijenjala, kakor je prijenjala v armenskem vprašanju, ko se jej je po robu postavila Rusija. Anglija je tudi preveč osamljena, da bi njena beseda mogla dosti veljati. Angliji tudi v Carigradu zaradi njenega postopanja v egiptskem vprašanju ničesa ne zaupajo.

Dopisi.

S Štajerskega, 30. marca. („Slovenčeva“ inteligentca.) Znan nemški literat, ki je pisal mej drugim o Bledu, Opatiji, Adriji, mi je pravil pred leti: Rodbina moja je bila jako pobožna in naklonjena duhovništvu; skoro bi se bil jaz sam poduhovnil, toda intrige, nestrpnost in indiskretno utikanje duhovnikov v rodbinske razmere so mi ostudile popolaoma ta stan. Tako je govoril mož pred nekoliko leti, ko je še vladal mir mej brati. Ogorčila so me te besede, češ, preludo sodiš; ali kaj pa bo dandanes rekeli? Ne razdira se samo rodbinski mir, nego hujska se javno vse proti vsem pri Vas na Kranjskem. V novejšem času hočejo nekateri vojviti patelini ta domači škandal prenesti tudi na Štajersko. Grozno barbarstvo se širi po ubogi domovini naši. Ton, v katerem se piše, presega že vse meje dostojnosti. Tako morda šele piše kak urednik-govedar v skrajnem kotu Texasa. Ti ljudje so vrgli dostojnost v goščo in si izdrli hloč, da pobijajo rodne svoje brate. Klasičen dokaz temu je oni gausni članek v „Slovencu“, katerega je Vaš list ponatisnil. Škoda, da ste to bevkranje reproducirali; ta godlja nespametnih fraz skrni glasilo slovenskega razumnštva. Sicer pa prizanesite tej blaznosti; saj se je ž njo osmešil čisto navaden psovač, ki sploh logično misliti ne zna, in ki se morda boče na tej lestvi povzpeli do kakega urednika; radi tega se je menda tudi podpisal. Svetovali bi temu gospodiču, da vzame brž znano knjigo v roke in temeljito preštudira, kako se je treba vesti mej ohkanimi ljudmi; potem se naj mesto be-

pol“, pri „Dreherju“ in v „Löwenbräu“. V teh lokalih je prevladovala skoraj izključno slovenska beseda, poslovenili smo jih skoro za nekaj dni. Prav pohvalno moram omeniti, da je odbor storil vse, kar je bilo možno, da se olajša v ogromnem dunajskem mestnem kolosu posamnikom orientiranje. V vsakem hotelu je bil v portirski loži nabit dnevni red, ki se je v avtografiranih izvodih tudi razdelil mej posamnike. Tako je vsakdo lahko vedel, kdaj in kje dobi zopet svojo družbo. Sobota in nedelja zjutraj sta bili v prvi vrsti namenjeni skušnjam, potem pa ogledovanju bližnje okolice „Musikvereina“ po „Ringu“, cesarskem dvoru in notranjem mestu. V nedeljo zjutraj ogledali so si izletniki skupno sv. Stefana cerkev, popoludne pa je bil sestanek v II. kavarni v Praterju, katero ima rojak slovenski, Lubljančan g. Schneider. Da je vladala tu pri zvokih treh vojaških godb največja navdušenost, se razume. Krasni dan je bil privabil na tisoče Dunajčanov, da so bili vsi ogromni vrtni prostori zasedeni, kakor v poletnem času. Zaamenito je, da smo veliko novo verando prvič rabili mi Slovenci in jo tako rekoč krstili. Zvečer pa so se izletniki razleteli po raznih gledališčih in zabaviščih, katerih je na Dunaju nebroj. J. N.

destega pisarjenja v časopise kaj pametnega uči; n. pr. zgodovine, zemljepisja, posebno moralke. (Glej Müller theol. moralis, lib. II. § 81, 82, 86, 87, 90, 129, 130, 131.) kajti to vse mu je dosedaj terra incognita; kar cituje, je le književno šarlatanstvo, kakor je rodoljubje njegovo le gol humbug. Hvala Bogu, da je še sedaj tako žalostnih junakov malo mej nami; ogromna večina duhovnikov je miroljubna in svesta si svojega vzvišenega poklica; le tu in tam se nahaja kak kričač; ki se vede kakor pijan kmetski fant v krčmi; če mu očitate krivdo, hoče brž v svoji nadutosti z batino dokazati resnico. Za Boga, prosim Vas, prezirajte popolnoma te vrste ljudi; saj ne zaslužijo družega kakor poredni dečaki, da jih — uhljamo. Oh beda, beda! Sanjali smo nekdanj o zjedinenju Sloveniji; kdo bo še sedaj gojil to sladko nado, ko smo tako nesložni in razdejani mej seboj! Bog nam pomagaj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. marca.

— (Občinski svet) bode imel v sredo dne 1. aprila ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznaniła predsedstva; II. Finančnega odseka poročilo o mestne blagajnice in ž njo združenih fondov proračunu za 1896. leto; III. Vodovodnega ravnateljstva poročilo o oddaji dobave tretjega parnega kotla v Klečah; IV. Predlog nadzornega odseka za električno napravo gledé razpisa o dobavi kolov za električno razsvetljavo; V. Občinskega svetovalca Iv. Hrbarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizacijske zaklade pri mestnem loterijskem posojilu. Tajna seja: Personalne in stavbinske stvari.

— (Z volitvijo v dež. šolski svet kranjski) je glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, mariborski „Popotnik“, povsem zadovoljno in pravi, da odslej ne bode treba „kljuk pritiskati“ in strijem pisariti, kadar bo kdo prosil službe.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Z današnjo predstavo „Egmonta“ (na korist g. Danilu) se zaključí letošnja gledališka sezona. Po praznikih se priredi izven sezone še jedna predstava na korist tistim igralcem in igralkam, ki niso imeli posebnih benefičnih predstav.

— (Občni zbor „Glasbene Matice“.) Odbor „Glasbene Matice“ sklicuje na sredo, 15. aprila t. l. zvečer ob sedmi uri izvenredni občni zbor, ki se bo vršil v ljubljanski mestni dvorani, ter vabi k taistemu tem potom vse p. n. društvenike. Na vzporedu je poročilo o koncertih „Glasbene Matice“ na Dunaji in imenovanje častnih članov.

— (Deputacija pevskega zbora „Glasbene Matice“) gospa dr. Jenkova in gg sodni svetnik Vencajz ter vodja Hubad, se je včeraj poklonila dež. predsedniku baronu Heinu in raznim drugim gospodom, kateri so podpirali „Matičina“ koncerta na Dunaji, ter jim v imeni zbora izrekla zahvalo.

— (Umrla) je gspč. Marija Stare, sestra profesorja in pisatelja g. Jos Stareta ter polkovnega zdravnika g. dr. Antona Stareta. N. v m. p.!

— (Klerikalni navihanci.) Na vseh ljudskih shodih, po katerih so se doslej sešli klerikalni in socialistični delavci, se je pokazalo, da imajo klerikalci sicer večino delavcev na svoji strani, da pa se ta večina drobi, čim zapazi pri razpravah, da so socialisti inteligentnejši od klerikalnih kolovodij. Pri vseh shodih so doslej vsaj moralno smagali socialisti in da se to v bodoče prepriči, so izumili klerikalci novo sredstvo, katero so v nedeljo prvič porabili. Prišli so na shod v kazinski salon, volili svojega pristaša predsednikom in ta je shod koj — zaključil. Tako so se klerikalci ognili zanje preveliki nevarnosti — debati.

— („Slovensko planinsko društvo“) je imelo lani 394 članov, in sicer jih je pripadalo osrednjemu društvu: 2 častna, 6 ustanovnikov in 216 pravih članov; Savinski podružnici 7 ustanovnikov in 87 pravih članov; Radovljiški 1 ustanovnik in 64 pravih; Kamniški 11 pravih članov. Duhovnikov je bilo: pri osrednjem društvu 7, pri Radovljiški podružnici 6, pri Savinski 11, pri Kamniški pa nobenega, skupaj 24. Res, impozantno število!

— (Umestne naprave.) Poroča se nam: Po vseh večjih mestih uvedle so se po vhodih in vežah zasebnih kot javnih poslopjij table z napisi, ki služijo strankam v orientiranje: v katerem nadetrodju, oziroma traktu se nahaja ta ali ona stranka ali uradni oddelek (birô tega ali onega uradnika) itd. Tudi v mnogih novih ljubljanskih hišah je najti v pritličji že take table. Ali bi se pri ljubljanskih uradih, osobito mest-

nem magistratu, ne dale v vežah napraviti take table, da bi strankam ne bilo treba od Poncija do Pilata tekati, predno najdejo pravi urad?

— (Prostor za dirkališče kluba slov. biciklistov „Ljubljana“.) Vsled prošnje imenovanega kluba prepustil je mestni magistrat v zmislu sklepa obč. sveta bicikl. društvu mestno senošet pod Tivoli nasproti Kolizeju) za dōbo 10 let proti letni najemščini 100 gld — za nameravano zgradbo dirkališča.

— (Napeljava vodovoda na Opekarski cesti.) Vodovodne cevi so se pretekle dni napeljale in se je nadejati, da se sedaj prično začetna dela: kopanje jarkov in polaganje cevi tekom meseca aprila, tako da bode vodovod jel mej letošnjim poletjem že služiti svojemu namenu, s čemur bode seveda najni potrebi odpomagano.

— (Stavbene zadeve.) Stari mejni zid ob dvorišči starega strelišča, ki je vsled potresa tudi znatno trpel, jeli so pretekli teden podirati ter ga bodo na spodnjem koncu za polovico znižali, uhodna vrata pa premaknili proti oglu.

— (Promenadni koncerti.) Ako bo vreme ugodno, koncertovala bode vojaška godba pešpolka št. 27. dne 12., 19. in 26. aprila vselej ob 1/2 12. uri dopoldne v „Zvezdi“.

— (Pomoč za barjane.) Vsled prošnje mestnega magistrata dovolil je deželni odbor za barjane, katerim je — kakor znano — povodenj lansko jesen napravila veliko škodo, znatno denarno podporo in sicer za vasi Ilovca, Hauptmanca, Črna vas in Karolinska zemlja, ki leže v mestnem ozemlju, znesek 2000 goldinarjev. Mestni magistrat, kateremu se je omenjena svota izročila, nakupil je raznega semena in sicer krompirja, fižola ter raznega žita in ga sedaj deli mej potrebne prebivalce omenjenih vasij. A potrebni so skoraj vsi, saj je znana revščina naših barjanov!

— (Napad.) Poročali smo, da je bivši magaciner kranjske stavbinske družbe Kōzler napadel nekega uradnika iste družbe. Dotični uradnik se zove Jož. Klemenc in ne Frid. Kolman kakor smo poročali.

— (Iz Novega mesta) se nam piše 28. marca: 400letnico obhaja naša farna cerkev. Gospod proš je prosil, naj pridejo za to slavnost patri jezuitje propovedovat. Dobil je tri. Jeden izmej njih pridiguje nemški. Da ima jezuitski red najboljšo govornike, je znano; ti govorniki predstavljajo velik del velikanske moči tega reda. Tudi k nam so poslali jednega izbornega govornika. Ta pridiguje nemški; njega je pravo veselje poslušati. Mož ima nemški jezik popolnoma v oblasti; velika občna omika, spojena s predobrim poznanjem človeškega srca se kaže v vsakem govoru tega izbornega govornika. Milo, ljubo obravnava človeške slabosti, milo sodi vse, kar človeško življenje spravlja na dan. Ne jeden stavek, ki bi le količkaj, ali koga žalil. In vse to z dovršeno retoriko, z glasom, ki obsega vso skalo, mimiko, ki je vsemu drugemu prikladna in v izbrano lepem jeziku. Vsak, ki zapusti cerkev po teh govorih, ima utis, da je nenavadno inteligentnega človeka poslušal, takega, ki ima gorko usmiljeno srce za vse človeštvo in kateremu je tuje vsaka mržnja, vsako sovraštvo. Že ponižnost v vsem nastopu kaže veliko izobraženost tega propovednika. In kako je vse decentno, kar govori, vsak otrok ga sme poslušati! Seveda je cerkev vsa polna, če ta pridiguje in vsak se zadovoljen domu vrne. Dobro, da pride časih na Kranjsko kak tak pridigar. Morebiti bo kaj uplivalo na naše duhovnike, morebiti jih spravi do spoznanja, da je le treba malo več, kot „Slovenca“ ali „Rumskega Katolika“ brati, če se hoče dobiti izobraženost in dosti več se učiti, da je kaj pametnega povedati. In morda pride spoznanje, da se poslušalec ne sme smatrati za podložnega sužnja, ne sme scditi s političnega strankarskega stališča in da duhoven na leci ne sme ne malo ne v duhovnem nauku pokazati svojega srca, ki ga ima le iz berila političnih spisov in ne malo ne sikati nestrpno proti drugače mislečim. Naši duhovni živé zmiraj mej nami; oni imajo deliti z nami našo žalost, naše veselje. Še večja bi torej morala biti v njih ljubezen do nas, ker smo tako ozko društveno zvezani. Ali kak razložek mej temi in tem jezuitom, ki je šele prvič stopil na Kranjsko! Naši nas, ker nasprotujemo političnim težnjam duhovnikov, tudi na leci obdelujejo kakor razbojnika, sploh pa imajo malo usmiljenja v srci s splošnimi človeškimi napakami. Ta pater jezuit je mehak, mil sodnik in stoji na visokem vrhu, s kojega je jasen lep razgled po vsem človeštvu! — Še jedenkrat, učite se tudi Vi domači duhovniki pridigarji od tega patra-jezuita, kako se govori in poslušajte dobro, kako v njegovem organu trepeče ljubeznivost, ljubezen, milo človeško srce.

— (Za kazni!) Iz kopranske župnije se nam piše: Naša fara ni jedna najslabših na Kranjskem. Duhovnim gospodom se pri nas dandanašnjim razmeram primerno prav dobro godi, a dasi šteje fara

1162 duš (glej Catalogus Cleri) vender nimamo svojega župnika, nego le administratorja. Znano je, da je našega zadnjega župnika vzelo drž. pravdnštvo za nekaj časa v oskrbovanje, in prav gotovo je, da se k nam več ne vrne. Vzlic temu se ne imenuje nov župnik. Ljudje pravijo, da je to kazni za to, ker se je naš bivši župnik ovadil pristojnemu sodišču in ne samo škofijstvu! Ako je ta govorica neosnovana, naj glasilo škofijstva pove, zakaj se ne imenuje nov župnik!

— („Dolenjske Novice“) so dobile te dni iz Clevelanda v Ameriki pismo, katerega gotovo ne priobčijo. V rečenem mestu bivajoči rojaki izražajo v tem pismu s prav krepkimi in pregnantnimi izrazi „Dolenjskim Novicam“ svoje — občudovanje. Ti rojaki občudujejo politiko „Dol. Novic“ in zlasti njih pisanje gde posl. Koblarja, ter jim javljajo, da imajo v Clevelandu vrliga somišljenika, na čegar dejanjih se spozna, da bere „Dol. Novice“ in se drži njih morale. Pred kratkim je ta katoliški duhovnik v cerkvi oznanil, da ne dobi na zadajo uro odveze i. t. d., kdor ne plača vsako leto 4 dolarje „cerkvi“ t. j. njemu, duhovniku. To praktično naznanilo je gotovo plod vestnega čitanja „Dolenjskih Novic“.

— („Narodna čitalnica“ v Vipavi) priredi velikonočni ponedeljek dne 6. aprila 1896 v svojih prostorih veselico. Vzporod: 1. „Slovanski potpourri“, svira godba; 2. „D. moklejev meč“, gluma v jednem dejanji; 3. „Doktor Zgaga“, šaljni prizor, predstavlja g. Albin Perhavec; Ples. Svira občeznani Vidičev septet. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopenina k veselici 30 kr., sedež 30 kr., k plesu 1 gld. Ustop k plesu je le proti izkazu vabila dovoljen.

— (Talijo za rešitev življenja) v znesku 26 gld. 25 kr. dobil je 14letni Anton Kočevar iz Božakovega, ker je 27. avgusta l. l. rešil iz vode 11letnega Jožefa Ulmaniča.

* (Imenovanje.) Okrajni glavar v Velikovecu gosp. Franc Kolenz je imenovan deželuovladnim svetnikom v Celovcu.

— (Koroški dež odbor) je razpisal mesto pregledovalca občinskih blagajnic. Za to mesto se zahteva znanje slovenskega jezika „vsaj v besedi“. Kaj pa če pregledovalec naleti na pisane slovenske račune? Bo li takrat zadostovala sama beseda?

— (Deželni šolski svet koroški) je uravnal po sklepih deželnega zbora učiteljske plače. 83 učiteljev dobi po 700 gld., 111 go 600 gld., 222 po 540 gld., 139 pa po 480 gld.

— (Električna razsvetljava v Voloski in v Opatiji.) Občinski zastop občine Voloska Opatija je sklenil, napraviti v občini in na potu do Ike električno razsvetljava.

* (Lepa zapuščina v dobrodne namene) Na Dunaji je umrl dvorni svetnik dr. S. ſ. ſ., kateri je vse svoje, okoli 400 000 gld. znašajoče imetje zapustil raznim humanitarnim zavodom in napravam.

* (Mož, ki mora stradati, da živi) Diplomirani stradalca Succi je na Dunaji začel svojo produkcijo. Doslej strada z veliko lahkoto. Obiskovalcev je seveda vedno vse polno pri njem. Succi je zdrav in jako dobre volje ter zelo zgovoren. Očitno je, da ga njegov poklic jako veseli. Prosto-voljni post bode trajal 40 dni.

* (Nenavadna karijera.) V Parizu je te dni umrl v bolnici ogerski žid Leon Frankel. Izučen zlatar se je iz Ogorske preselil svoj čas na Dunaj, kjer je več let služil kot korektor v neki tiskarni, od tod pa se preselil v Pariz. Tam je za časa Napoleona III. igral mej revolucionarji veliko ulogo, ko pa so prišli v Parizu na krmilo komundari, je postal Frankel trgovinski minister. Po zavzetju Pariza je Frankel srečno utekel na Dunaj pa se kmalu vrnil v Pariz in živel tam kot dopisnik nemških listov.

* (Dežniki za konje.) Tudi konji postanejo naposled deležni dobrot človeške kulture. Dva američanska izumitelja sta vzela patent na svoj dežnik za konje. Dežnik je sestavljen po posebnem sistemu in se pričvrsti na oje.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Andrej Novak v Trojanah poleg Zagorja ob Savi, 5 kron, kot velikonočne piruhe; darovali so: gđ. Marica Novak 3 K., gg. Josip Novak 1 K. in Franjo Globočnik 1 K. — Živel rodoljubna darovalca in darovalka in njih nasledniki!

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 6. naslednjo vsebino: I. Fischer: Psihološki utrinki; I. Čarnko: O pravopisju; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; M. Cizel: Jeden šolaki dan v 3. razredu trirazrednice; Društveni vestnik; Dopisi in drugi vesti.

— „Planinski vestnik“ ima v št. 3 naslednjo vsebino: Poročilo osrednjega društva o delovanju l. 1895; Imenik članov.

— Uputa u vinogradarstvo. Napisao Pavao Cesar. U Zagrebu 1896. Knjižara dioničke tiskare. Str. 87. Cena 35 kr. V tej knjigi se obširno in temeljito poučuje, kako saditi in negovati američansko trto.

Brzojavke.

Dunaj 31. marca. Uradni list prijavlja sankcionirani proračun za leto 1896., penzijski zakon za udove in sirote častnikov in vojaških uradnikov ter naredbo naučnega ministra glede nostrifikacije v inozemstvu pridobljenih doktorskih diplom.

Dunaj 31. marca. Upokojeni ženijski polkovnik Costa-Rossetti je bil v Arku aretovan, ker je zapleten v škandalozno afero rufijana Tuschla.

Dunaj 31. marca. Iz Jene se poroča, da je neki ondotni profesor dognal, da je mogoče z Röntgenovimi žarki v nekaterih sekundah napraviti najnatanejšje fotografije. Stvar obuja v strokovnjaških krogih največjo senzacijo.

Peterburg 31. marca. V finskem zalivu je vihar odtrgal ledeno pločo, na kateri se je mudilo 126 ribičev ter jo zanesel v morje. Odposlalo se je več parnikov, da rešijo ribiče.

Pariz 31. marca. Ministrom notranjih del je imenovan Sarrieu, namesto Bougeoisa, kateri je prevzel portfelj unanjih del. V večrajšnji seji se je stavilo več interpelacij glede egiptskega vprašanja. Bourgeois odgovori nanje v četrtek.

Pariz 31. marca. Danes se je v senatu začela razprava o egiptškem vprašanju. Debata utegne biti burna.

Berolin 31. marca. „Kreuzzeitung“ javlja iz Sofije, da bolgarski častniki niso nič kaj veseli, da potuje knez Ferdinand v Peterburg, ker se boje, da pomilosti vse častnikozarotnike, živeče na Ruskem, in da se vsi pomiloščeni častniki zopet vzprejmo v službo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Radovljici. (Dalje.) Iz tega pa se učimo, da bodo tudi denarni zavodi, ki si iščejo pri družih denarne pomoči, napravili isto skušnjo, da bodo morali denar dražje plačevati in da je visokost obresti deloma odvisna tudi od tega, z kakšnimi posojili se pečajo. In tukaj se moramo precej dotakniti neke opazke v dopisu. „Hranilnica je vezana na popularno varnost in pri osebnem kreditu na dobre poroke, posojilnica ima pa glede tega bolj proste roke“ — tako bemo tam.

Res je to, in kakor je z veseljem pozdravljati z ozirom na pomanjkanje hranilnic, da so se posojilnice jele lotiti hipotečnega zaupa in da so temu začele zadoščati vsem zahtevam v popolnejši meri, nego je bilo to poprej mogoče od strani kranjske hranilnice in tudi od pozneje ustanovljene ljubljanske mestne hranilnice, tako bi bilo želeli, da bi se posojilnice povsod, kjer le mogoče, začele omejevati na pravi svoj delokrog na osebni zaup in na manjše okrožje. Biti se je, da „proste roke“ posojilnico zapeljejo do tega, da izgubi zadostni ozir na sigurnost. Naglašamo kar naravnost, da ne mislimo tu na radovljiško posojilnico, kakor sploh na nobeno obstoječo slovenskih ne, prepričani smo narobe, da se povsod gleda na to, da je denar varno naložen. Utegne pa s časom do tega priti! Že zdaj dajejo posojilnice časih posojila do skrajne meje varnosti. Kaj, če se vrednost posestva vsled nemarnega gospodarstva, vsled ujma i. t. d. zmanjša? Na bojimo se pa tega, kakor rečeno, ker smo prepričani, da se pri posojilnicah, katere vodijo od članov zbrani ravnatelji, ki imajo večinoma več deležev, katere bi pri kaki izgubi morali žrtovati, tako previdno ravna, da se ne bode lahko pripetila izguba. Ali nečesa drugega se bojimo.

Vse kranjske posojilnice imajo koncem leta 1894. lastnih sredstev (vplačanih deležev 184 033 gld. in rezerv 124.448 gld.,) 308 481 gld., tujih pa, ulog 2,704.825 gld. in izposojil 16 090 gld. Omeniti je tukaj, da stanje izposojil ni pravo, ker izposojila posojilnice večinoma upisujejo kot uloge, tako da se iz teh števil ne more presoditi razmerja mej prišlim in privabljenim denarjem. Na razpolago je torej posojilnicam 3,029 396 gld., od tega imajo v gotovini 75.795 gld., t. j. 2 3/4% vseh ulog, kar je skoro umestno, naloženega v denarnih zavodih in vrednostnih papirjih 197.094, kar je pa gotovo premalo in izposojenega imajo 2,740 512 gld., toraj 90% vseh sredstev, kar jih imajo na razpolago, kar je gotovo preveč. Premalo imajo mobilno naloženega denarja, nekatere niti cele dasi majhne rezerve ne, in nekatere imajo sploh rezervo v prometu in je ne ločijo od upravnega premoženja, kar pa nasprotno pojmu rezerve, ki je namenjena pokrivanju izgube. Kako naj jih pokriva, če ji sami izgube preté, in če ni mobilno naložena, tako da se v slučajih potrebe hitro lahko realizuje. (Dalje prih.)

— Državne železnice. Dosedanje ime postaje Ostrów na železnici Jaroslav Sokal spremeni se z 1. dnem maja v Ostrów pri Sokalu.

Vz uradnega lista.

Izvedbne ali očekovane dražbe: Javeza Rupnika posestvo v Zbaršah, cenjeno 2052 gld, dne 2. aprila in 2. maja v Logatcu.

V Antona Modica zapuščino spadajoča posestva v Trebnjem, cenjena 691 gld, 90 kr. in 261 gld, 25 kr., dne 7. aprila in 7. maja v Trebnjem.

Jakoba Levste ka zemljišče v Gori, cenjeno 834 gld, 50 kr., dne 7. aprila in 8. maja v Rūbnici.

Pavla Branisl posestvo v Cerknici, cenjeno 150 gld., (ponovljeno) dne 9. aprila v Cerknici.

Janeza Baluča zemljišče v Sv. Lenartu, cenjeno 3275 gld.; Janeza Lavtarja zemljišče v Škofji Loki, cenjeno 5 gld. in Jerneja Tolarija zemljišča v Sv. Križu, cenjena 231 gld., 140 gld. in 80 gld., vsa tri dne 9. aprila in 7. maja v Škofji Loki.

Konkurs: Valentin Staré, trgovec v Stari Loki; konkursni komisar c. kr. okr. sodnik g. Fran Mikuš v Škofji Loki, upravitelj konkurne mase g. Ivan Kocelli, trgovec v Škofji Loki. Shod upnikov dne 9. aprila; tirjatev oglasiti je do 29. aprila pri dež. sodišču v Ljubljani.

Loterijsne srečke 28. marca.

V Lincu:	3,	9,	88,	68,	38.
V Trstu:	47,	87,	15,	42,	86.

Meteorološko poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	724.8	3.9	sr. jvzh.	del. obl.	
31.	7. jutraj	725.9	0.4	brezvetr.	del. obl.	0.0
	2. popol.	725.4	11.8	sr. sever	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 6.6°, za 0.2° nad normom.

Dunajska borza

dné 31. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	95	
Avstrijska zlata renta	122	40	
Avstrijska kronska renta 4%	101	20	
Ogerska zlata renta 4%	121	85	
Ogerska kronska renta 4%	98	80	
Avstro-ogerske bančne delnice	980	—	
Kreditne delnice	375	—	
London vista	120	40	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2	
20 mark	11	76	
20 frankov	9	54	
Italijanski bankovci	43	45	
C. kr. cekini	5	66	

Po ceni se prodá:

2 lednika (Eisküsten), mali in velik, dobro ohranjena; 1 velik možnar, kakih 50 kilogramov teže; več manjših špicerijskih polie, prodajalničnih miz, klopij, stolov, miz, lepo kočijo, 3 dobro ohranjene vinske sode, ki drži vsak kach 30 hl pri Iv. Wakonigg-u v Šmartinu pri Litiji.

Ravno ondi se kupijo dobro ohranjena srednje velika okna in vrata. (2146-2)

Stavbeno podjetje

(koncesionovani zidarski mojster)

se priporoča (2022-9)

za izvrševanje vseh v to stroko spadajočih del.

Ivan Pittini, Kongresni trg 12.

Dunajske
Štefanija-moderce
elegantne fačone
domače moderce
III. (iz rastlinskega svilka) (2054-4)
korzetna varovala
ženske in otroške nogovice
prodaja po najnižjih cenah
Karol Recknagel.

Izprehodne palice

jako fine, elegantno narejene in pri tem pa še ceneje kakor drugod priporoča v veliki izbiri

FR. STAMPFEL (2149-3)

v Ljubljani, na Kongresnem (Tonhalle).

Postrojno olje

ubranjuje, da usuje ne splesni in ne smolari in odstranjuje plesnobo in smole, tako da postane staro usnje tako, kakor bi bilo novo, če drugače ni pokvarjeno od solca in škodljivih obujek. — Tudi se proizvaja

mast za kopita in vozove.

Cena pušici ali steklenici 10, 20, 40 in 80 kr. Preprodajalecu se daje popust. — V zalogi pri K. Weberju v Ljubljani. — Cenik naj se zahteva od tovarne

J. BENDIK-a (1148-14)

v Št. Valentinu pri Steyru, Niška Avstrija.

Kemično-tehnična poskušalna postaja industrije za usnje, III., leva selesniška ulica št. 5.

Dunaj, dné 28. septembra 1895.

Svedočba. Patentovano postrojno olje Jakoba Bendika v Št. Valentinu je uspela složitve tvarin, ki ne dajejo usnju samo moči, nego je tudi konservirajo, ker zabranjuje vsakeršno razvorbo in pokvarjenje. Ker ima to olje v sebi tvarino, ki učinkuje strojlino, se s njim zabranjuje delna rasstrojitev usnja, katero sicer prouzročujeta zrak in moča. Pri praktičnih poskusih se je to postrojno olje obneslo prav dobro.

C. kr. poskušalna postaja industrije za usnje: Vaše blagorodje! W. Eitner m. p.

Prosim, da mi kmalu pošljete semkaj 10 kil Vašega izbornega postrojnega olja in kopitne masti in 2 veliki steklenici po 5 kil apreture za usnje. Prosim, da vse proti povzetju pošljete na visoko predstojništvo komore.

Z odličnim štovanjem

A. Breschek, krmski mojster nadvojvode Frana Salvatorja.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebo vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Poudba na „Hauptstädtische Wechselstubengesellschaft Adler & Comp. Budapest“. (1927-14)

Ustanovljena l. 1874.

Tužnim srcem naznanjamo vse u sorodnikom in prijateljem, dá je vsemogočni našo iskreno ljubljeno hčer, oziroma sestro, gospodično

Marije Staré

danes, v 55. letu njene starosti po težki in dolgi bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, k sebi poklical.

Truplo dragi pokojnice preneslo se bode v sredo 1. aprila ob 3. uri popoldne iz hiše Mestni trg št. 11 na pokopališče k sv. Kristofu in se tam položilo v rodbinski grob k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v raznih cerkvah.

Za tiho sožalje se prosí.

(2165)

V Ljubljani, dne 30. marca 1896.

Julija pl. Glotz
dvor. svetnika vdova.

Dr. Anton Staré
c. in kr. polkovni zdravnik.

Josip Staré
c. kr. profesor.

Antonija Staré
mati.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljišč.)

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ječah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, svitju in pretegnenju šil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušén pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, preštéh itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224-53)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovaltelju

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Raspošilja se vsak dan po pošti.

Št. 481.

Objava.

(2163)

Da se zagotovi potrebščina na drvih za c. in kr. čete in urade v postajah Celovec in Št. Peter za čas od 1. septembra 1896 do konca avgusta 1897 bode

pri c. in kr. vojnem oskrbovališču v Celovecu

dne 15. aprila 1896 ob 10. uri dopoldne

javna obravnava na podlagi pismenih ponudb, izvzemši brzovjavne ponudbe.

1.) Prbližna mesečna potrebščina znaša:

po letu 80m³ mehkih ali 54m³ trdih } drv.
„ zimi 320m³ „ „ 214m³ „ }

Letna potrebščina znaša torej 2400m³ mehkih ali 1600m³ trdih drv.

Prodajalec je nadalje dolžan, da v slučaju morebitne potrebe dobavi še 1400m³ drv po ponujani ceni ali pa po ceni, katere se je dogovorila.

2.) Drva se imajo potom arendovanja loco Celovec c. in kr. četam in uradom oddati in se prepusti prodajalcu erarična drvarnica v skladiščih za letno najemščino 18 gld. v uporabo toliko časa, kolikor traja najem.

3.) Ponudbe, ki se morajo kolekovati s 50 kr., morajo se sestaviti po vzorcu, ki se nahaja v c. in kr. vojnem skladišču v Celovecu. Istotako se morajo oskrbeti ponudbe s pečatom in šodstotnim vadijem, kateri mora pr. dajalec zvišati na 100odstotno varščino ter oddati do zgoraj navedenega obravnavnega dne najdalje do 10. ure dopoldne komisiji za obravnavo. Ponudbe, ki bi pozne došle ali pa brzovjavne ponudbe in take, ki niso po navedenih pogojih sestavljene, se ne bodo v poštev jemale. Ako bi se cena v ponudbi, ki je s številkami zapisana, ne vjemala z ono, ki je s črkami zapisana, se bode poslednja smatrala prav.

4.) Podjetniki, kateri c. in kr. vojnemu skladišču v Celovecu niso znani, morajo priložiti spričevalo obrtne in trgovinske zbornice. Trgovci brez tvrdke morajo pa priložiti spričevalo pristojne politične oblasti prve instance glede solidnosti in da so v stanu ponudbo izvršiti. To spričevalo seveda ne sme biti staro ter se mora na prošnjo stranke potom omenjene trgovinske zbornice (politične oblasti) najdalje do predzadnjega dne pred obravnavo pri c. in kr. vojnem oskrbovališču v Celovecu vložiti. Nasledki zakasnenja zadenejo v vseh slučajih stranko.

5.) Občine so vložitve vadija in varščine brezpogojno oproščene ter se istotako kot kmetijske družbe in producenti posebno opozarjajo na to dobavo drv. Taiste imajo prednost pred drugimi podjetniki, ki stavijo jednake ponudbe.

6.) Ponudbe, ki imajo krajšo obvezo kot 14 dnij, se zavrnejo.

7.) Glede prepeljave drv v Št. Peter se imajo staviti posebne ponudbe glasovne točke XVII. knjige za arendovanje, ker bi se s cer smatralo, da je prepeljava zapopadana že v zahtevani ceni. Pri enakih ponudbah za prepeljavo imajo ponudbe proda alcev prednost.

8.) Dobivanje drv se vrši početkom in v uredi vsakega meseca.

9.) Kupci se odpovedó dolžnosti vojne uprave, da ista objavi sprejem ponudbe v postavnem času v zmislu §. 862 o. drž. zak. in v členih 318 in 319 avstr. trg. zak. določenem času, v katerem se mora izjaviti, da se ponudba ali obljuba sprejme.

10.) Natančnejši pogoji in ponudbeni vzorci zamorejo se vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne v c. in kr. vojnem oskrbovališču v Celovecu ogledati, kjer se nahaja tudi zato nalašč pripravljena knjižica pogojev v dveh jezikih se glasečih izvodih ddo. Celovec dné 26. sučca 1896. Izvodi se dobivajo za štiri (4) krajcarje tiskovna pöla in se pošiljajo tudi po pošti.

11.) V ponudbi se mora tudi navesti, da se ponujalec podvrže vsem v prej omenjeni knjižici pogojev navedenim določbam.

12.) Glede zgoraj omenjene letne potrebščine na drvih sprejemajo se tudi ponudbe na dobavo dostavi v vojno skladišče Celovec. Dotične kolekovane prodajalne ponudbe morajo biti sestavljene v smislu pogojev knjižice za pogodbe, katere se zamore istotako v zgoraj omenjenih uradnih urah pregledati. Posamezni izvodi dobivajo se po 16 kr.

13.) Način dobave je odvisen od dogovora pogajalca pri sestavi pogodbe. Mora se pa najmanj dve tretjini letne potrebščine najdalje do konca prosinca 1897 dobaviti.

14.) Ponudbe se zamorejo staviti tudi na posamezne dele razpisane množine drv (delne ponudbe), in sicer za najmanj 100m³. Vojaška uprava pa si pridrži pravico, od ponujalca po lastni volji sprejeti celo ponudbo ali pa tudi jeden del ponudbe, ali pa celo ponudbo odbiti.

15.) Skladanje drv, ki se pripeljejo v erarično drvarnico, ima preskrbeti prodajalec. V to svrho mora tudi preskrbeti potrebne drogeve.

Oskrbovalna komisija c. in kr. vojaškega skladišča.

Celovec, dné 26. sučca 1896.